

بررسی میزان درک عمومی از دسته‌بندی جریان‌های فکری معماری معاصر ایران

دکتر سجاد دامیار*، مهندس زینب دامیار**

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۵/۱۳، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۰۶/۰۸

چکیده

در این مقاله، فهم عمومی مردم از اصطلاح «معماری ایرانی معاصر» بررسی شده است. به این منظور، ابتدا تعاریفی از نظریه‌پردازان معماری معاصر ایران از معماری ایرانی، به صورت کلی بررسی شده و یک دسته‌بندی درون-ساختاری از آن تعاریف به عمل آمده است. سپس با تمرکز بر چهار جریان فکری دسته‌بندی شده توسط حبیبی در کتاب «شرح جریان‌های فکری معماری و شهرسازی در ایران معاصر»: (اصول‌گرایان، سنت‌گرایان، نوگرا-بوم‌گرایان و حالت‌گرایان)، با هدف تعیین میزان نسبت انتخاب مخاطبان با تقسیم‌بندی‌های اصلی و نظرات هریک از دسته‌ها با ویژگی‌های ادعایی در نظریه‌ی اصلی و تشخیص معنادار بودن تفاوت نظر دو دسته مخاطب (معمار حرفه‌ای و مخاطب عادی)، آزمونی بر پایه تکنیک افتراق معنایی و مشارکت تصویری انجام گرفته است که نشان می‌دهد، انتقال مفاهیم پایه‌ی نظریه‌ها، تنها در سنت‌گرایی که الگوهای عینی معماری قدیم را به کار می‌برد، فهم‌پذیر است و تمایز دسته‌های آن از همدیگر برای مردم عادی و معماران قابل درک نیست.

واژه‌های کلیدی

معماری ایرانی، جریان‌های فکری، مخاطبان عادی، معماران حرفه‌ای

* استادیار گروه معماری، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۳۶۹۷-۱۹۳۹۵، تهران، ایران. Email:s_damyar@ut.ac.ir

** کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران. (مسئول مکاتبات) Email:zainabdamyar@yahoo.com